

Birkaç Konu Üzerine

Genel Yayın Yönetmeni

Hüseyin Kadir YÜKSEL

Birkaç Konu Üzerine
Seda ARSLAN, Mustafa GÖRGÜLÜ, Hatice ÜLKER

Kapak ve Grafik Tasarımı
Deniz KILIÇ

Mizanpaj
Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör
Deniz KILIÇ

1. Basım, Şubat 2025

ISBN
978-625-95787-1-2

Yayınevi
Tenha Yayınları
Merkez mah., Tunç Sok., no 6/9,
Eskil/AKSARAY
05386685449
www.kitapincele.net

Baskı
Kitapsay Dijital Matbaa
Matbaa Sertifika No 51819
Zübeyde Hanım Mah., Elif Sok., No. 7/197, İskitler,
Altındağ/ANKARA

İÇİNDEKİLER

Kedi Dili	5
Hızır'ın Tokadı	9
Yazılı Olmayan Toplumsal Kurallar Üzerine	29
Evrin Teorisi Üzerine	31
Cenaze Sahibinin Taziyede Yemek Vermesi Üzerine	35
Kelimeler Bile Eskimesin	37
Teşekkür Ederim	41
İlme Saygı	43
Oyun Parkı	47

KEDİ DİLİ

Mevsimlerden kış. Soğğun en keskin zamanları. Her yer beyazın farklı tonları ile bezeli, bütün varlıklar beyaza bürülü. En ufak bir rüzgâr bile ellerde ısırıklar meydana getiriyor. Kaşlarda hep bir nemlilik var. Kulaklar çıt yapılsa kırılacak kadar hassas. Yorganın dışına taşan gözlerin soğğun namlusu ile geri yorgan içine itildiği günler. Kulaklarda sürekli tıngırdayan bir noel müziği. Gözler geyikleri arıyor. Bir de kırmızılar içerisinde, sırtında büyücek bir çuval taşıyan bir yaşlı adamı.

Bir çocuk sokakta yürüyor. Evde yapılan yoğun tartışmaların sonucunda üç ekmek ve bir paket süt almaya yine onun gitmesine karar verildi. Ortanca kardeş olmak zor. Küçük kardeş markete tek başına gönderilmek için çok küçük. Büyük kardeş ise yakındaki sınavları sebebiyle markete gitmekten muaf sayılıyordu. Öyle böyle derken yine iş başa düştüğünden ortanca kardeş markete gidiyordu.

Elleri cebinde, kulakları soğuktan kaçmak ister gibi yanağa doğru dönüktü. Sağ elinin avucunda sıkı bir şekilde yirmi lira tutuyordu. Rüzgâr ve dalgınlık sebebiyle cebinden düşmesini istemiyordu. Üstelik ekmek ve süttten artan paranın da birkaç adet çikolataya dönüşmesini sağlamak istiyordu.

Evden çıktıktan iki dakika sonra sola dönerek bir ara sokağa girdi. Bu sokakta bir süredir yapımı devam eden bir inşaat vardı. İnşaat kendisine öylesine karanlık, öylesine soğuk bakıyordu ki elinden gelse biran evvel duvarlarını örecekt ve açık duran canavar ağızlarını kapatacak. Oysa tek yapabildiği inşaatın canavar ağızlarına baka baka yoluna devam etmekte.

O oldum olası kedileri severdi, kediler de onu. Her zamanki gibi, bir kedi yanına gelip onun önü sıra yürümeye başladı. Kedi, karda önceden var olan pati izlerine denk gelecek şekilde yürüyordu. Kedinin arka ayakları kar üstünde ön ayaklarını takip ediyor, o da adımlarını kedinin ayaklarının bıraktığı iz üzerine koyuyordu.

Birkaç metre yürümüştü ki uzaktan bir miyavlama sesi duydu. Sağda solda görünen bir başka kedi yoktu. Kafasını kaşımak üzere sol elini cebinden çıkardı. Bunu fırsat bilen rüzgârın sol elini ısırmasıyla hemen elini cebine geri soktu. Yanındaki kedi paçasını patileyip kendisinden uzaklaşarak inşaatı çevreleyen duvarın yanına gitti. Sağ ön patisini havaya kaldırıp serzenişli bir miyavlama ile gökyüzüne bakmaya başladı.

Miyavlamanın serzenişli olmasına şaşmaması gerektiğini yukarı bakınca anladı. Az evvel sahibini aradığı diğer miyav sesi, üç katlı inşaatın çatısından kendisine doğru bakıyordu. Sokak lambasının bir miktar aydınlatığı çatı bölgesindeki yavru kedi net bir şekilde görülüyordu. Kedi, bir şekilde çıktığı çatıdan aşağıya inemiyordu. Ona göre muhtemelen gündüz çıktığı çatıda oyalanırken vaktin nasıl geçtiğini anlamamış ve hava kararınca da inşaatın karanlığından korkarak geri inememişti. Sokak lambasının aydınlatığı bölgede mahsur kalmış, çaresizce sokaktan geçenlerden acıklı miyavlamalarla yardım istemeye başlamıştı.

Sadece miyav kelimesi ile kim bilir hangi yakarışlarda bulunduğunu anlamıyordu ama yavru kediye bakarken içinde bir rahatsızlık hissetti. Bir türlü yola devam edemiyordu. Bir taraftan yardım dilenen yavru kediye bakarken, diğer taraftan, çatıya ulaşmaya sanki bir pati mesafesi varmış gibi patisini yukarıya doğru uzatan aşağıdaki kediye bakıyordu. Muhtemelen aşağıdaki kedi, çatıdaki yavru kedinin annesiydi. Anne kedi de miyavlıyordu ama yavru kediden biraz daha farklı miyavlıyordu. O sırada aklına, akşam ezanı okunmasına rağmen top oynamaya dalıp eve gitmeyi unuttuğu akşamlar geldi. Annesi de tıpkı anne kedi gibi bağırıp kendisini eve çağırırdı. Muhtemelen anne kedi de miyavlamaları ile “eşek sıpası

hadi eve gel akşam oldu” diyordu. Ama ne yavru kedi aşağıya inebiliyor ne de anne kedi yukarıya çıkabiliyordu.

Gözleri anne ile yavru kedi arasında gidip gelirken o anda kendisinde hissettiği ufak cesaret parçaları ile inşaata biraz göz attı. İnşaatin dört bir yanında canavar ağızları vardı. Sayısız canavar ağızı kendisini yutmak için beklerken ve karanlıkla daha da korkutucu bir hale geldiğinden çatıya çıkmayı denemeye korktu. Birkaç defa daha çevreyi kontrol ettikten sonra bir şey yapamayacağını anlayarak markete doğru yürümeye devam etti.

Birkaç dakika sonra marketten dönerken, bir süre önce avucunda sıkıştırdığı kâğıt para, kasadaki akranlarının yanına uzanmıştı. Poşetteki çikolatalar ağızını sulandırırken kedileri unuttu, ta ki tekrar ara sokağa girene kadar. Ara sokağa girdiğinde anne kedi dönüp kendisine bakmaya başladı. İstemsiz olarak çatıya döndüğünde yavru kedinin de kendisine baktığını gördü. Anne ile yavru kedi belli ki kendisinden yardım istiyordu. Bu çetin soğukta, تنها sokaktan belli ki kendisinden başka kimse geçmemişti. Kedilerin tek umudu kendisiydi.

Bu defa çok oyalanmayarak yoluna devam etti. Eğer oyalanırsa bir şey yapamamanın da verdiği acı ile evine dönemeyebilir, biri yardıma gelene kadar anne kedi ile birlikte çatıdaki yavru kediye bakabilirdi. Hatta belki bir süre sonra bu yabancı lisanı çözer ve tek bir kelimeden ibaret olan bu miyav dili ile kim bilir ne gibi yakarışlarda bulunabilirdi. Ancak annesinin tembihleri kulağında yankılanınca beklemeden yoluna devam etti.

Eve girdiğinde kendisini bir sıcak hava dalgası karşıladı. Orta yaşlı bir kadının işaret parmağı havada zikzaklar çizerek ve bazı kelimelerle ritimli bir şekilde kendisine doğru sallandı. Büyük kardeş enseye bir ufaklık patlatırken, küçük kardeş poşetteki bir çikolatayı kaşla göz arasında cebe indirdi. Orta yaşlı kadının eşi olan bir homurtu, “ekmekler nerede kaldı” sözleri ile içeriden seslendi. Az önce sokakta yaşadıklarını çabucak unutmamasına bu hayhuylar yetti de arttı. Sadece uykuya dalmadan önce hayal meyal bir şeyler hatırladı, o kadar.

Ertesi gün belediyenin çöp kamyonu ara sokaktan çöpleri topluyordu. Belediyenin temizlik işçilerinden biri, inşaat duvarının yanındaki kediye usulca yerden kaldırdı. İnşaatın bekçisi de aynı anda inşaata gelmiş ve çatıya çıkmıştı. Bir patisi çatıdan aşağıya doğru sarkan yavru kedinin donmuş bedenini tiksinererek parmak uçlarıyla tuttu. Çatıdaki adamla yerdeki adam bir an göz göze geldi. Sırtlar birbirine döndü. Donmuş anne ile yavru kedi arasındaki mesafe giderek arttı.